

Solidaritate socială sau inechitate globalizată?

Câteva gânduri readuse în atenție odată cu listele de revendicări ale „vestelor galbene” de la Paris; apropo, de când cu ei, cred că mi-am schimbat părerea despre poporul francez: pare că s-au prins, enfin, de țeapa luată în '89.

Alors, revenons à nos moutons:

Pensiile pe puncte plus îmbătrânirea populației îi vor duce pe bătrâni, nu peste mult timp, mai aproape de gura peșterii unde vor primi, eventual, ciozvărte din ce în ce mai mici azvârlite dispre masa vânătorilor tineri și în putere.

Soliaritatea socială atâta de invocată de stânga „progresistă” se blochează aici, unde nu reușeste să găsească soluția la o problemă nouă, aplicând aceeași formulă de calcul stabilită și cât de cât funcțională într-o realitate deja trecută.

Ni se tot spune că nu vor fi bani, că presiunea fiscală pusă pe cei puțini rămași să cotizeze va fi mult prea mare. De parcă productivitatea n-a crescut de zeci de ori în ultimile decenii – per lucrător uman, ziceam – ca urmare a automatizărilor; de parcă nu vor fi doar roboți rămași în

producție, peste chiar mai puține decenii; dar ce nu ni se spune este pentru cine vor lucra acei roboți, mai exact ai cui vor fi ei??

Câtă vreme în capitalism, pardon: în economia liberă de piață bazată pe proprietatea privată, legea de bază, motorul economiei rămâne obținerea profitului, pardon: a plusvalorii, felierea cașcavalului rămâne privilegiul întreprinzătorului/administratorului/organizatorului; adică a capitalului; adică cine are cuțitul taie și pâinea; sau cașcavalul, whatever...

Deci dacă „sindicatetele” încă visează o felie mai mare din plusvaloare, decât cea din prezent, ar putea mai degrabă să-și pună pofta-n cui; nu peste mult nu vor mai primi nimic, pentru că roboții de poimâine îi vor scoate din flux pe lucrătorii de mâine; de fapt a și început, de ieri.

Dar poate că vom avea și noi roboții noștri, cum avem și mașini, și frigidere, etc. și astfel micile afaceri, cele de familie de exemplu, vor deveni atât de productive că vor putea hrăni tot satul?? Că imprimantele 3D ne ajută deja să ne producem singuri piesele de schimb pentru una-alta. Și să rămână corporațiile cu laptopurile, telefoanele și televizoarele lor, și mașini, și...

Numai că ce te faci că 2% dintre participanți au în posesie 98% din cașcaval, așa de etică a fost și este distribuirea „plusvalorii” până acuma, și ca să niveleze ce a mai rămas din activele planetei, forțează globalizarea; care oricum e inevitabilă, dar trebuie făcută repede cât încă atuurile sunt unde trebuie; ultimile societăți auto-sustenabile trebuie sparte în elemente componente și de urgență racordate la fluxurile de bani de hârtie, la Visa, MasterCard, etc. și ultimele păduri tăiate, toate mineralele strategice extrase, apa de băut concesionată.

Cui folosește globalizarea? Ce șanse are un sat atunci când o corporație a pus ochii pe pădurea lor? Vezi Brazilia, vezi

Indonezia; vezi și Roșia Montană, mai recent; de fapt vezi istoria corporațiilor de la Compania Indiilor Orientale & suff încoace.

Adică, la ce ne va folosi robotul nostru second-hand și imprimanta 3D fără materie primă?

Mai pe scurt: ne batem ca chiorii pe procente și nimeni nu pune în discuție formula de calcul.

Da chiar, inventarea banilor mai avea vreun sens fără proprietatea privată??

Benzi desenate fara desene: Torah

Ascultandu-l pe Mauro Biglino, traducator al textelor mazoterice pentru Editura San Paolo (editura oficiala a Vaticanului) am avut un sentiment amestecat de satisfactie nedisimulata si adanca mahnire, in acelasi timp...

Satisfactie pentru ca imi confirma o impresie mai veche de pe vremea cand citeam din Vechiul Testament, impresie devenita ulterior convingere ca toate "benzile desenate" (mai lipsesc desenele...) adunate in colectia numita Torah, scrisa nu se stie de cine, nu se stie cand si nu se stie cum... ne povestesc de fapt un fel de cronica de familie a triburilor lui Israel, o lunga si sinistra poveste in foileton...plina de fratricide, pruncucideri, incesturi, tradari si altele asemenea, cand tolerate, cand instigate – adica pe scurt: patronate de...instante superioare – ca tot le daduse cele zece porunci.

Nu ne vorbesc despre Dumnezeu, acest cuvânt și respectiv notiunea aferentă lipsind cu desăvârșire din vocabularul poporului ales și nici despre Creație sau Eternitate (alte cuvinte lipsă...)

Ne vorbesc însă de parteneriatul dintre poporul lui Avraam și niște personaje purtând nume precum Elohim (frecvent menționat și la...plural), Adonai sau YHWH, ființe având certe asemănări cu ceea ce orice limbă clasică ar numi "zei".

Nici despre noi oamenii nu ne vorbesc, ci așa cum spuneam, numa' de cele douăsprezece triburi, de adamiti, urmașii lui Adam. Toți ceilalți, numa' buni de pradat și exterminat, pământurile fiind promise celor aleși! Promise de către YHWH! Asta chiar era dumnezeul lor, nu al nostru.

Mahnirea de care ziceam vine din faptul că deodată realizezi farsa elaborată pe această...fundatie, cum sute de generații de disperati au luat textele respective de bune; la început sub strictă lecturare și interpretare a unor ... profesioniști, băieți deștepti care și-au transmis și ei din mână în mână toate prerogativele și instrumentele necesare administrării

acestei mega-afaceri; mai apoi asa, din inertie – ulterior primind si plebea abonata dreptul de a avea in casa un exemplar propriu tradus in limba materna...buna si Reforma la ceva!

Tradus de cine si cum?

Cu stupoare afli ca, cel putin in italiana, sunt disponibile, de la una si aceeasi editura, doua versiuni: cea familiara (si familiala!) pentru marele public tradusa de o maniera oarecum aiuritoare si cea pentru studentii la Teologie, care primesc o traducere corecta – doar vor deveni piesele de baza ale sistemului; si apoi, prin studierea limbii ebraice, ar fi doar o chestiune de timp pana sa sesizeze (unii) "erorile" din biblia...familiala!

Pentru conformitate, de retinut ca omu' nu citeaza decat din texte consacrate, recunoscute si acceptate atat de Vatican si Ortodoxie, cat si de rabini. Diferentele apar doar din lexic, ortografie si gramatica; si desigur din logica aplicata; un alt punct de vedere, carevaszica...

Si inca ceva: nu pretinde ca el stie adevarul, ci doar ca ceea ce ni se prezinta de cei care se autoprocama detinatorii adevarului absolut...este cat se poate de discutabil si indoielnic, eufemistic vorbind; ceea ce si demonstreaza.

<https://youtu.be/XIpo-Eq0Vgg>

P.S. Rezumatul de mai sus este pentru uzul celor care nu au rabdare sa asculte doua ore si ceva sau nu inteleg italiana suficient; ori amandoua!

Cine asculta nu are nevoie de interpretarile altora, va intelege cu propria minte ce este de inteles; nu de alta, dar cred ca ne ajung aproape doua mii de ani de inghitit pe nemestecate atatea asemenea „adevaruri revelate”, semipreparate si servite la pachet.

P.P.S. Vestea buna este ca incepand cu Noul Testament putem afla de Dumnezeu ca si Tata Ceresc, Creator, ocrotitor si milostiv cu creatia Sa, disparand subit indemnurile la cotropire, jaf, pruncucideri si alte nelegiuri, inlocuite fiind

cu „Iubeste pe aproapele tau ca pe tine insuti” si alte invataturi de bun-simt primite de noi odata cu venirea lui Iisus.

Oricum, atat din mesajul transmis cat si prin chiar limbajul folosit (bun si Elenismul) se vede ca aceste scrieri, Evangheliile si Epistole, sunt de inspiratie diferita de cele anterioare, ca sa nu zicem altfel...

In aceasta cheie se explica cel mai simplu aversiunea cu care Iisus a fost intampinat de Joint-ul acelor vremuri: fariseii, saducheii & Co, aceasta „Generoasa Fundatie” ce strabate veacurile cu atata spor; de remarcat ca singurul potentat onest din toata povestea a fost romanul Pillat din Pont!

Vreau sa stiu! emisiune pentru tinerii ascultatori

Zilele trecute s-a tot dezbatut pe toate canalele cazul unui cunoscut jurnalist care cica s-ar fi auto-deconspirat, in

direct la TV, ca si ofiter acoperit al unui Serviciu de Informatii de-al statului roman; sau ma rog, se presupune ca asta a facut in monologul (aproape) aiuritor pe care l-a avut in seara respectiva.

De atunci toata lumea isi da cu presupusul pe aceasta tema "cazuta" din senin; mai putin „Serviciile”, desigur, care fac ce stiu ele mai bine: pastreaza discretia! cum de altfel le obliga si Legea; cum l-ar fi obligat si pe domnul Robert Turcescu – despre el era vorba – daca era... ofiter acoperit (mai nou se zice agent acoperit, ca sa fim politically correct).

Toata balbaiala si respectivele despicari de fir in 4 care au urmat fiind desigur asezonate contextului in care cu putin timp in urma chiar Prezidentul Basescu a aruncat o petarda de speta respectiva, despre unul din catindatii la Presedentie cum ca ar fi/fi fost asa ceva – ofiter acoperit!

Acuma, si Basescu si Turcescu (in conditii amical-cordiale, cei doi) or fi vrut ei sa bage mingea in vreo plasa...sau gaura; sau poate doar s-o ridice la fileu...si pana la urma comentatorii au renuntat sa mai incerce sa inteleaga ce vroiau de fapt unul sau altul sa faca, ulterior declaratiilor fiecaruia.

Dar a ramas tema, ca si un cartof fierbinte, despre credibilitatea ori chiar moralitatea unui prezidentiabil care are si calitatea de ofiter de informatii, acoperit, al unui serviciu national; aici toata lumea – aproape – a cazut de acord ca n-ar fi bine ca personajul sa aiba o dubla subordonare: una relativ la poporul roman (dupa victoria in alegeri) si o a doua (prima de fapt, cronologic) relativ la comandantul sau /ofiterul de legatura, ma rog; oricum aceasta eventuala problema ar fi mai mult "facuta" decat "nascuta", sa zicem asa.

Cica o asemenea dubla subordonare ar dauna grav sanatatii statului roman (altfel sanatos-tun, el, statul asta al nostru); posibil, e drept ca n-ar fi o situatie comoda; si nu in sine ci doar pentru ca...s-a aflat, doar pentru ca se stie, zic eu. S-au mai vazut prezidenti fosti sefi de Servicii, chiar la case mai mari; nu doar la rusi, pe care nu ne propunem sa-i avem exemplu, ci si pe la Casa Alba... si cine zice ca din breasla respectiva se retrage cineva altfel decat cu picioarele inainte, daca nu e "parte interesata" atunci este chiar incredibil de naiv; vorba inspectorului Javert despre Jean Valjean: once a thief, for ever a thief!

Si pana la urma, te umfla rasul: daca propriile servicii secrete nu controleaza propria societate, cum te astepti sa o poata proteja? sa-si ia informatiile din declaratiile de presa, din Monitorul Oficial, sau de la agentiile straine de presa? Si daca tot se baga, cum ar fi sa poarte ecusoane: cu nume, grad, UM, etc....asa ca si unii juni corporatisti care poarta ecuson si cand coboara in piata sa-si cumpere vreo doza de Redbull □ altfel de ce s-ar mai numi secrete, aceste servicii?

Asta presupunand ca astia, domnii ofiteri, se ocupa numai cu ascultatul, cu receptia! alta prostie! comunicarea e

bidirecionala, se cheama emisie-receptie! pai cand au si ei ceva de zis, de transmis "opinieii publice" din partea domnilor generali, de ce n-ar folosi canalele cele mai populare, la care casca gura toti fraierii?...daca lumea citeste de pe garduri, atunci pe garduri scriem, de ce nu?

Ce avem noi aici? Avem o Presa; cum procedam? Ii lasam sa o foloseasca doar aia care o platesc? Rataam asa o ocazie? Suntem profesionisti, sau ce?! Sa fim seriosi...

In sfarsit, discutia a inceput vijelios de ridicol si s-a cam dezumflat penibil de repede...oricum, Turcescu si-a adaugat niste like-uri (de la unii) iar Basescu a mai dovedit inca o data ca nu numai calitatea de gentleman ii poate fi pusa la indoiala (asta se stia mai demult) ci si aceea de om de stat serios...pardon: "om serios de stat"; cu toate meritele sale din politica externa, relativ la NATO, SUA, ori interna – consolidarea statului de drept, justitie independenta,...Basarabia, ... ce-i al lui, e al lui; dar asa ceva nu se face, sa debitezi tampenii imposibil de dovedit/infirmit doar ca sa mai agiti o data in plus borhotul din poloboc...

Uimirea mea este alta: de ce ne-ar deranja atata daca niste ofiteri romani care au depus un juramant pentru Patrie (sau niste civili care au semnat "legaminte" similare) si-ar face datoria, oriunde li se ordona (inclusiv la Cotroceni, de ce nu? Domnul Melescanu este un viu exemplu ca jalnica oferta de "competente" ale prezidentiabililor le produce serioase dureri de cap domnilor generali... pe buna dreptate ne-am putea toti intreba: Quo vadis, Romania?) dupa legi organice de functionare si proceduri aprobate de catre alesii nostri si numitii lor...dar nu ne deranjeaza daca un Presedinte, sau Premier, sau ministru, senator, deputat, magistrat ori alta speta de personaj investit de noi cu incredere si autoritate, in plus dotat cu paine si cutit in maini, este membru al vreunei societati secrete, fratii, loje, etc.

Adica o eventuala a doua subordonare relativ la o societate secreta despre care chiar nu stim mai nimic, decat zvonuri "de pe surse", toate ridiculizate, de cine trebuie, la pachet ca si scorneli conspirationiste de natura paranoida, o asemenea dubla subordonare n-ar dauna grav sanatatii societatii; doar apartenenta la vreun serviciu secret national, asta nu e voie! Apartenenta la alte organizatii, asta nu e treaba noastra!

Nu intrebarea daca ala sau alalalt este vreun ofiter roman e relevanta; interesant e ca alte categorii de "cruciati" scapa inventarului; pe ei nu-i "deranjeaza" nimenea; chiar ei fac

inventarul; este veche tehnica: eu am intrebat primul, eu vorbesc intr-una, pun intrebare dupa intrebare, doar-doar nu s-or prinde astia ca ar putea si ei sa ma intrebe pe mine cine sunt si cu ce ma ocup...clasica poveste: daca nu-i poti convinge, zapaceste-i!

Adica daca tot vrem sa stim, pai atunci...vreu sa stiu! e ca in filmele cu gangsteri: discutam cu pistoalele pe masa, dar unii mai au de back-up si prin ciorapi! rushinika!